

ת"פ 1166/06 - מדינת ישראל - תביעות נגד גדי דעיסאת - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21-06-1166 מדינת ישראל נ' דעיסאת
בפני כבוד השופט שוש שטרית
המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגד
ע"י ב"כ עוז מתן פחימה
נגד
על דעיסאת - בעצמו
הנאשם ע"י ב"כ עוז גרגאוי

גזר דין

הנאשם תושב בני נעים שברשות הפלסטינית הורשע על יסוד הودאותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952.

על פי העובדות ביום 31.05.2021 בשעת בוקר נמצא הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, שוהה בתחום מדינת ישראל, בבית עסק בשכונה 8blkיה מבלי שהוא בידו אישור כניסה או שהוא כדין.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

1. **ב"כ התביעה, עוז אינארה פרץ**, הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם, וגזר דין מת"פ 20-07-60776-07-060 בגדתו מאסר על תנאי בר הפעלה. בטיעונים בכתב ועל פה לעונש עד מהה על הרכמים בהם פגע הנאשם בכניסתו לתחומי המדינה ללא היתר וטענה למתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 5 חודשים מאסר; צינה של חובה הנאשם הרשעה קודמת באוטה עבירה והפנתה למאסר על תנאי בר הפעלה למשך חדשניים והתחייבות בסך 5,000 ל' וביקשה להטיל עליו מאסר ברף האמצעי של המתחם, ולהפעיל את המאסר על תנאי, ברובו במצטבר ואת ההתחייבות ובונסף להטיל עליו מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

בטיעונית על פה הפנתה לעפ"ג 57657-03-17 מחוזי חיפה, שם נפסק כי רק במקרים מאד חריגים, ישקול בית המשפט הארכת התנאי בעבירות שב"ח וכי בעניינו של הנאשם במקורה הנדון לא נמצא כל נסיבות חריגות המצדיקות את הארכת התנאי. ב"כ התביעה צינה כי בהרשעתו הקודמת, חרב שהורשע ב 3 עבירות כניסה לישראל, הסתפק בית המשפט ב- 5 ימי מעצרו ועונשו למעשה נקבע על תנאי, ומאהר ושוב חזר לسورו, כי אז יש להפעילו ואין מקום גם במקרה זו להקל עליו.

2. **ב"כ הנאשם, עוז גרגאוי**, עתר להארכת מאסר על תנאי התלי ועומד נגד הנאשם. בטיעונו ציין בנטילת

האחריות והודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה; בכניסת הנאשם לצרכיו לעבודה בלבד כשבהקשר זה הרחיב במצבם הכלכלי הקשה והתעסוקתי של תושבי הרשות ובינוים הנאשם אשר נאלץ ליהיכנס על מנת לפרנס את עצמו ואת משפחתו, המונה 7 נפשות כשאחת מהחיות סובלת מבעיות כלויות ואבוי סובל מגוון מחלות ואין יכול לפרנס את המשפחה. עיקר טיעוני הסניגור להארכת המאסר על תנאי נען בכך שה הנאשם הצליח להשיג עבודה מכובדת בעירייה בני נעים והוא משתמש כiom סך של 1,900 ₪ לחודש (הוציא תלוש חדש אוגוסט) ובמצב בו יגזר עליי מאסר בפועל, הוא יabd את מקום עבודתו ויקשה עליו מאוד להשיג מקום עבודה לאחר שחרורו.

טען כי הפעלת המאסר על תנאי לא יהיה מידתי בנסיבות האמורות ובהתאם מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה. הסניגור ביקש לחמול על הנאשם והפנה למקרים בפסיכה, שם בית המשפט מצא לנכון להארכת מאסר על תנאי, כמו למשל בת"פ 21-07-21, 37564-07-20, ת"פ 20-10-2013, 13623-03-20, ת"פ 15655-19-07-2017 ובת"פ 1788-07-19, שם אף דובר בנסיבות חמורות יותר מעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ماוחר לטיעונים לעונש הגיש ב"כ הנאשם מקרים נוספים בפסקה בהם ביקש לתמוך בבקשת הנאשם להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

ה הנאשם בדבריו ביקש להתחשב במצבה הכלכלי הקשה של משפחתו וצין בקשוי הרוב להשיג עבודה ברשות הפלסטינית, ובמיוחד במוסד צבורי. טען כי ככל שיגזר עליו מאסר בגין סORG ובריח, כי אז יופטר מעבודתו, ולא יהיה מי שיפרנס את הוריו וחמשת אחיו.

דין

מתחם העונש ההולם

3. בכניסתו ללא היתר כניסה כדין פגע הנאשם בערך החברתי שנועד להגן על זכותה של המדינה לקבוע ולהחיליט מי יכנס בשעריה וגבולהה, באיזה אופן ולאיזו תכליות, תוך הבטחת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. ידוע הוא הכניסה לתחומי המדינה שלא בדרך הרגילה מככידה על רשות האכיפה, הנאלצים להתרמוד ולעסוק גם במרדיים אחר שהווים בלתי חוקיים. המאשימה לא טענה למנוע כניסה בטעונו בכניסתו של הנאשם לישראל, ועודין, גם אם נניח לטובתו כי גנב הנאשם את הגבול לצרכי עבודה בלבד, בעצם כניסה הוא מקיים פוטנציאלי סיכון לכך לפעולות נספת מפרת סדר ובטחון, על ידו ואף על ידי גורמים המעווניים בכך. ראו לעניין זה דברי כב' השופט ס. ג'ובראן ברע"פ 3677/13

אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.2014) [להלן: "הלכת אלהרוש"]:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבליל היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו שעשוים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עונית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

על פי הלכת אלהרוש הנ"ל, מתחם העונש ההולם בנסיבות ייצוע עבירה לאיורע הכלול כניסה בודדת, **לא עבירות**

עמוד 2

nalot, המבוצעת על ידי נאש **שאין לחובתו עבר פלילי**, נע בין מאסר על תנאי ברף התחתון לבין 5 חודשים מאסר בפועל ברגע העליון (כולל מאסר על תנאי), לצד רכבי עונישה נוספים:

"על רקע הדיון שלעיל, המסקנה שאציע לחבריו לאמץ היא כי כאשר נעברת לראשונה עבירות שב"ח לצרכיו פרנסה, בהיעדר עבירות נלוות לה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, לנוכח הדמיון בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה במקרים השונים. מתחם זה יכול לעונש מאסר שנע בין תנאי לבן למושך חמישה חודשים, אשר יכולו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. מתחם עונש הולם לכנס ינווע בטוח שבין 0 ש"ח לבין 2,000 ש"ח. אם לנאים יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם".(...)" כאשר העבירה נעברת יותר מפעם אחת, ניתן להתחשב בכך "בתוך המתחם"; וניתן גם לעורן מתחם עונש הולם שונה - ושים הדעת בעניין זה נתן לבית המשפט הדן. (ההדגשות שלי) ש.ש)

באופן חריג הלכת אלהרוש לוקחת בחשבון **היעדר עבר פלילי כחלק מקביעה מתחם העונש ההולם**, שהינו נתון אשר מקומו בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם. יוקדם המאוחר ויצוין כי לחובת הנאשם הרשעה אחת ב-3 עבירות של כניסה לישראל. הגם שכך, בהינתן כי גם במקרה זו מדובר בכניסה אחת ללא עבירות נלוות, הרי בשים לב להלכת אלהרוש, לרבות עדמת המאשימה לקבעת מתחם העונש בין מאסר על תנאי ועד 5 חודשים מאסר בפועל, אין מוצאת לקבע מתחם עונש השונה מהמתחם שהותווה באלהרוש, ועל כן, הנני לקבע את מתחם העונש בין מאסר קצר ועד 6 חודשים מאסר בפועל.

מעשה העבירה בנסיבותיו, אינו שונה ממשי העבירות של נאים אחרים כניסה לישראל כדי לצרכי פרנסה, והרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירה זהה, מצדיקה למקם את עונשו אף מעל רף התחתון של מתחם העונש ההולם.

הארכת מאסר על תנאי בעבירות שב"ח

4. בהתאם למדיניות העונשה הנוגגת כו�ם במקרים שנסיבותיהם דומים למקרה הנדון, כניסה יחידה ללא עבירות נלוות, ומעבר קל לדוגמת עבורי של הנאשם, שאינו כולל עבירות נלוות לעבירות הכניסה, יכול ונימן היה להסתפק בימי מעצרו לצד עונישה כלכלית משמעותית ועונישה צופה פני עתיד מכובדיה, ובדומה לעונשה הנוגגת כו�ם. **אלא** שהעבירה בה הורשע הנאשם נabraה ביום 31.5.21 והיא מפעילה מאסר על תנאי וההתcheinויות הנאשם להימנע מעבירה כפי שנגזרו עליו בת"פ (שלום ב"ש) 20-07-60776. מכאן שעל מנת להימנע מהפעלת המאסר על תנאי יש להימנע מהטלת מאסר, כולל מאסר על תנאי, על העבירה המפעילה את התנאי, כך שבית המשפט נדרש להשיט עונש החורג מתחם העונש ההולם.

השאלה העיקרית הינה האם נסיבות המקירה הנדון לפני מצדיק להימנע מהפעיל את המאסר על תנאי העומד ותלויה נגד הנאשם.

בסעיף 55(א) לחוק העונשין לפיו: "**מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט**

עמוד 3

על הפעלת המאסר על תנאי. עם זאת, החוק נקט בלשון "צווה" ולא " רשאי לצוות" ובכך הבahir כי הכל הוא הפעלת המאסר על תנאי (ולא הארכתו).

האפשרות להורות על הארכת מאסר על תנאי קבועה בסעיף 56 לחוק העונשין, בו הותיר החוק סמכות לבית המשפט לצוות על הארכת המאסר "משמעותם", ככל ושותנע כי בנסיבות העניין לא יהיה צודק להורות על הפעלתו. לצד זאת, יש לזכור כי מאסר מותנה מהוות מנגנון הרתעתני שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים וככל שאין בכך למנוע מלהזור על העבירות, הרי שיש להפעיל את המאסר המותנה במלואו (ראו בע"פ 4517/04 **מסראואה נ' מ"י**, פ"ד נת(6) 119, בעמ' 127; רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מ"י**, (14.9.2009); ע"פ 3205/12 **מ"י נ' ניקוליב**, (24.2.2013)).

הדברים האמורים מחייבים משנה תוקף בשים לב לטיב עבירת השב"ח והצריך המתיחס בהרთעת הרבבים, בשלה נמצא כי רק במקרים חריגים יטה בית המשפט להארכת המאסר על תנאי. כך למשל, במקרים בהם מדובר בנסיבות רפואיות חריגות של הנאשם או מי מבני משפחתו, בדומה למקרים אליויהם הפנה ב"כ הנאשם, וכך גם במקרים חריגים במיוחד כמו למשל, בתקופות השיא של משבר הקורונה, כלהלן:

בת"פ 20-05-25933 **מדינת ישראל נ' דראגמה (עציר) ואח'**, הארכ ביה המשפט מאסר בגין חדשניים בגיןו כי הוציאו בפניו מספר נסיבות שבנסיבות מיוחדות הארכת תקופה המותנה (תקופת מצור בפועל בת 13 ימים), משבר בריאותי בשל מגפת הקורונה, ועודו של חדש הרמאן ופתחו של חג עיד אל פיטר שהוא המקודש לבני הדת המוסלמיות).

בת"פ 20-03-16425 **מדינת ישראל נ' אבו עביד ואח'**, בית המשפט מצא לנכון לסתות משיקולי צדק ממתחם העונש אותו קבע כנימוק נוספת להארכת המאסר על תנאי, תוך שציין כי תוצאה גזר הדין הינה חריגה בעותות חריגות המחייבות פסיקה חריגה.

בת"פ 19-12-20487 **מדינת ישראל נ' עלי**, (ניתן ב 3.8.20) הוארך מאסר על תנאי מטעמי בריאות נוכח גל הקורונה השני, כשהלצד זאת הושטו עונשים כלכליים משמעותיים.

בת"פ 20-09-1304 **מדינת ישראל נ' ג'ברין** (ניתן ב- 09.09.2020) דובר על הנאשם שטען כי נכנס לישראל כדי לטיל ולגיע לחוף הים, שכן באותה תקופה הכנסתה לישראל הייתה חופשית. בית המשפט ציין בגזר הדין כי תופעה זו של התהה בפועל של כניסה לישראל מהשטחים "בקץ האחרון" סוקירה בהרבה בעיתונות הישראלית ודבריו של הנאשם עולים בקנה אחד עם מה שהתרפרם בתקשרות בהקשר זה. על כן, בהתחשב בנסיבות המיוחדות של כניסה לישראל, ובהתאם לשבר נגיף הקורונה, סבר בית המשפט כי הפעלה של מאסר מותנה בגין **שישה חדשים** תהיה בלתי מידתית ועל כן מצא לנכון להאריך את תקופה התנאי.

כאמור, האפשרות להאריך מאסרים על-תנאי בעבירות שב"ח שמורה במקרים נדירים ומוחדים והמקרה הנוכחי אינו נמנה על מקרים שכאלו.

5. בנסיבות הנדון, עיקר נימוקי ההגנה להארכת התנאי הוא באפשרות שמאסרו של הנאשם יביא לכך שיאבוט את

מקום עבודתו בעירית בני נעים, כשבהקשר זה הרחיב הסגנור לתאר בקושי הרב במצב מקום לעבוד בו בשטחי הרשות הפלסטינית.

טענת הנאשם לפיה הפעלת המאסר על תנאי עלולה להביא לכך כי יאביד את מקום עבודתו ויכלתו לסייע בפרנסת המשפחה לא נעלמה מעוני בית המשפט. עם זאת, לצד הקשיים והמצוקה אליהם נחשף בית המשפט לעויתים קרובות בעניינים של שווים בלתי חוקיים - הרי שמצוקה כלכלית, מחסור במקומות העבודה ותנאי שכר ירודים, קשיים כלכליים, בעקבות המקירה הנדונן, אינם נופלים בגדרי החריגים הצדיקים סטיה מהכלל האמור. הניסיות בעניינו של הנאשם הנדונן אינן שונות מהnisיות ביחס למרבית האוכלוסייה ברשות הפלסטינית בכלל, והשב"חים המובאים מדי יום בפני עצמו המשפט, בפרט. לא רק זאת, אלא כי הניסיות הנ"ל היו לחלק מהשיקולים בקביעת בית המשפט העליון את מתחם העונש בהלכת אלהרוש הנ"ל, ובורי כי אין חריגות.

בהקשר הנ"ל נסיף לציין כי לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, טרכ הסגנור והוסיף להפנות למקרים בפסקה בהם הווו בתם המשפט על הארכת המאסר על תנאי בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

עיוון באותם מקרים מעלה כי בעפ"ג (מחוזי מרכז-lod) 15-06-31115 **טoil נ' מדינת ישראל** (22.12.2015), בית המשפט המחוזי ביטל הפעלת מאסר על תנאי בעקבות שאין חריגות, ובתווך כך איזע עונשו של הנאשם בענישה כלכלית משמעותית בסך של 8,000 ₪. עם זאת, למעט המקירה הנ"ל, לא נמצא מבין המקרים אליהם הפני הסגנור נסיבות דומות או קרובות למקירה הנדונן. כך למשל, בעפ"ג 22-05-45646 **מדינת ישראל נ' מחריק** (23.05.22), דחה בית המשפט (מחוזי Lod) ערעור המדינה על הארכת בית המשפט השלום תוקפו של מאסר מוותנה בן חדשים, אולם זאת בגיןוק שמדובר במשיב אשר נשא בפועל תקופת מעצר של לעמלה מחודש ימים והוא אמר לשעת אישא בטקס שהוא אמר לתקיק'ם באותו שבוע. בעקבות אלה ניתן משקל לענישה הכלכלית המשמעותית שהושתה על המשיב ובתווך כך צוין: **"לאחר שנתיינו דעתנו לטיעוני הצדדים ומבלתי שייהה בכך, לנוכח הניסיות המוחדות משומ תקדים למקרים אחרים בהם נסיבות האישיות והמשפטיות שונות..."**.

ובעפ"ג (מחוזי חיפה) 19-07-74282 **מדינת ישראל נ' זיתון** (07.11.2019), החלטת בית המשפט המחוזי להאריך עונש מאסר על תנאי בין 4 חודשים שהייתה תלוי ועומד נגד המשיב, ניתנה על יסוד הסכמת המאשימה להארכת התנאי, לפנים מסורת הדין, בעקבות שצוין כי הן מיוחדות ולפיהן עניינו של המבוקש הובא בפני בית המשפט המחוזי, 7 חודשים מאז ניתן גזר דין של בית משפט כאמור לאחר ששוחרר. מצוין כי לצורך איזע עונשו של המשיב הושת עליו קנס בסך של 4,000 ₪.

אין די במקרה בודד או אף במספר מקרים, מתווך מאות ואלפי מקרים אחרים, כדי ללמד על מדיניות שונה בסוגיית הארכת מאסר על תנאי בעבירות שב"ח, אשר כאמור יטה להארכת מאסר על תנאי, רק במקרים חריגים.

בנוספ', יש לתת את הדעת לקיום של עשרות אם לא מאות מקרים בהם הורשעו נאים בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין, ללא עבירות נלוות, עליהם נגזרו תקופות מאסר של עד 30 ימי מאסר בפועל. לעומת זאת, על הנאשם שנדון לראשונה ביום 30.7.20 בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין (מהשנים 2017, 2018, 2020) נגזרו 5 ימי מאסר בלבד (כימי מעצרו) והתחייבות כספית. מצא איפה, כי בית המשפט הילך "כברת דרך" לקראת הנאשם בהרשעתו הראשונה והגם שהורשע בגין 3 עבירות של כניסה שלא כדין לישראל, "הסתפק" במאסר של 5 ימים ומאסר

מוותנה, לרבות בשל שהיא זו ההורשה הראשונה. במובן מסוים, לנאשם כבר נתנה יותר מההזדמנות אחת להפניהם את חומרת הדברים, אך הוא נכשל באוותה עבירה פעם רביעית. לכן, יש להפעיל את המאסר המותנה.

מעבר לדברים האמורים, יש להוסיף ולומר כי הארצת המאסר על תנאי מהטעם כי מאסרו של הנאשם עלול להוביל לאובדן מקום העבודה בשטחי הרשות הפלסטינית, עלולה לפגוע באופן משמעותי בהרעתה הרבים לאור הקלות בה ניתן להעלות ולהוכיח טענה הדומה לזה של הנאשם. כמו כן, יכולו عشرות ומאות אף אלפי נאים, להעלות טענה דומה, ביחס לכל מקום עבודה ברשות הפלסטינית. לטעמי, הארצת המאסר בנסיבות הנטען כmo "כרטיס פתוח" לנאים אחרים, אשר לחובתם מאסר על תנאי, להיכנס לישראל בזעם על סיכון לא מבוטל ואף גבוה להארצת המאסר על תנאי, שהרי מה חריג ושונה עניינם מעניינו של הנאשם.

סיכום הדברים, במקרה הנדון ומבל' להמעיט במשקל שיש לתת לנסיבות האישיות של הנאשם, לא נמצא כאמור טעם המצדיק להימנע מהפעלת המאסר על תנאי, זאת גם בשים לב כי הנאשם חוזר לבצע את העבירה פחות משנה מיום הרשעתו הקודמת.

עונשו של הנאשם

6. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בהתאם למתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם.

הנאשם הנותן את הדין הוא יליד 1996, רוק אשר טען כי עבודתו היא המקור העיקרי לפרנסת בני משפחתו כפי שהובאו לפני ידי ב"כ וմדרבי. בנוסף, אביה בחשבונו לקולה והודאותו בהזדמנות הראשונה, למד על נטילת אחירות מידית לביצוע העבירה, וכך כי בהודאותו נחסר זמן שיפוטי וציבורי יקר. ניתן משקל כי מטרת כניסהו של הנאשם לתחומי המדינה הייתה לעובדה וفرنسا בלבד, וכי רקע המעשה המצוקה הכלכלי בה נתן הנאשם ובני משפחתו כועל' מדרבי ומדרבי סנגנון. משקל לקולא יונתן גם לעובדה כי הנאשם תושב השטחים אשר מאסרו יהיה קשה יותר מאשר דרך הכלכלה, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת.

לצד הדברים האמורים, יש להביא בחשבון כי לחובת הנאשם הרשעת קודמת, מיום 30.7.2017 אז, לראשונה נדון בפני בית המשפט השלום בב"ש בגין 3 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין (מהשנים 2017, 2018, 2020) ונגזרו עליו 5 ימי מאסר בלבד (כימי מעצרו) התחייבות כספים בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי בן חודשים בר הפעלה כימם, אשר לא היה בו להרתיעו.

בכל הנוגע לשיקולי ההרעתה יש לתת משקל משמעותי לחשיבות הביטחון וגורמי האכיפה לצמצם בהיקפה ונזקיה. נוכחות נפיצות העבירה והשלכותיה על משאבי כוחות הביטחון וגורמי האכיפה לצמצם בהיקפה ונזקיה.

סוף דבר, מכל הדברים האמורים בהם חזרתי לעין ולשקל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים מתק"פ 20-07-60776 (שלום ב"ש) אותו ירצה הנאשם בחופף לעונש שהושת עליו בסעיף א', ובסה"כ ירצה הנאשם 2 חודשים מאסר בפועל בגיןו ימי מאסר בגיןו ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ד. הפעלת/חילוט התחייבות בסך 5,000 ש"ח מתק"פ 20-07-60776 של ביום"ש השלום באר שבע. מכוח הוראות סעיף 76 לחוק העונשין, ההתחייבות תיגבה כקנס, אך שהנאשם ירצה 6 ימי מאסר תמורה. המזכירות תקבע פקודת המאסר חלף הকנס, ותביאה לחתימתו ככל שהנאשם יבחר שלא לשלם את סכום ההתחייבות מהכספים המופקדים בתיק המעצר הקשור בתיק זה.

ניתן היום, כ"ח חזון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.